

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гуріненка Миколи Оксентійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статей 328, 333 Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в
16 січня 2019 року
№ 6-2(I)/2019

Справа № 3-2/2019(45/19)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мельника Миколи Івановича – головуючого, доповідача,
Саца Сергія Володимировича,
Шевчука Станіслава Володимировича,

розглянула питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гуріненка Миколи Оксентійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статей 328, 333 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Мельника М.І. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Гуріненко М.О. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність статті 55, пункту 8

частини другої (за конституційною скаргою – частина третя) статті 129 Конституції України положень статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс) та на відповідність Основному Закону України положень статті 333 Кодексу. Крім того, автор клопотання стверджує про неконституційність положень пункту 3 частини шостої статті 12 Кодексу, однак не просить перевірити їх на відповідність Конституції України.

З аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів випливає, що Гуріненко М.О. перебуває на обліку в управлінні Пенсійного фонду України в місті Черкасах Черкаської області (далі – Управління) та отримує пенсію, призначену відповідно до Закону України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“. Управління з 1 жовтня 2017 року здійснило перерахунок призначеної Гуріненку М.О. пенсії згідно з Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсій“, внаслідок чого її розмір зменшився на 1 061 грн 99 коп. Суб’єкт права на конституційну скаргу вважає, що має право на перерахунок призначеної йому пенсії із застосуванням величини оцінки одного року страхового стажу в розмірі 1,35 % замість 1 %.

Гуріненко М.О. звернувся до Черкаського окружного адміністративного суду з адміністративним позовом до Управління про визнання дій протиправними та зобов’язання вчинити дії. Черкаський окружний адміністративний суд рішенням від 7 березня 2018 року, ухваленим в порядку спрощеного позовного провадження, адміністративний позов Гуріненка М.О. задовольнив, визнав протиправними дії Управління щодо перерахунку йому пенсії із зменшенням величини оцінки одного року страхового стажу з 1,35 % до 1 %; зобов’язав Управління здійснити перерахунок йому пенсії з 1 жовтня 2017 року, обчисливши її розмір за показниками середньої заробітної плати в Україні, з якої сплачено страхові внески, як середній показник за 2014, 2015 та 2016 роки із застосуванням величини оцінки одного року страхового стажу в розмірі 1,35 %.

Київський апеляційний адміністративний суд постановою від 21 червня 2018 року апеляційну скаргу Управління задовольнив, рішення Черкаського окружного адміністративного суду від 7 березня 2018 року скасував, прийняв нове судове рішення, яким відмовив у задоволенні адміністративного позову Гуріненка М.О. до Управління.

Верховний Суд ухвалою від 23 липня 2018 року відмовив у відкритті касаційного провадження за скаргою Гуріненка М.О. на постанову Київського апеляційного адміністративного суду від 21 червня 2018 року, вказавши, що згідно із пунктом 3 частини шостої статті 12 Кодексу для цілей Кодексу справами незначної складності є справи щодо оскарження фізичними особами рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень щодо обчислення, призначення, перерахунку, здійснення, надання, одержання пенсійних виплат, соціальних виплат непрацездатним громадянам, виплат за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням, виплат та пільг дітям війни, інших соціальних виплат, доплат, соціальних послуг, допомоги, захисту, пільг. Верховний Суд зазначив, що „пунктом 2 частини п'ятої статті 328 КАС України (в редакції, чинній на момент подання касаційної скарги) передбачено, що не підлягають касаційному оскарженню судові рішення у справах незначної складності“. Згідно із пунктом 1 частини першої статті 333 Кодексу суд касаційної інстанції відмовляє у відкритті касаційного провадження у справі, якщо касаційну скаргу подано на судове рішення, що не підлягає касаційному оскарженню.

На думку автора клопотання, положення статей 328, 333 Кодексу є неконституційними, а Верховний Суд порушив його конституційне право на судовий захист, передбачене статтею 55 Основного Закону України.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначаються конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України, а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункти 5, 6 частини другої статті 55).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що Гуріненко М.О., стверджуючи про неконституційність положень пункту 3 частини шостої статті 12, статей 328, 333 Кодексу, наводить аргументи лише стосовно положень пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу. При цьому автор клопотання не зазначив конкретних положень пункту 3 частини шостої статті 12, статей 328, 333 Кодексу, які належить перевірити на відповідність Конституції України. Також Гуріненко М.О. не вказав конкретних положень статті 55 Конституції України, на відповідність яким належить перевірити положення статті 328 Кодексу, та не конкретизував, яким статтям Конституції України не відповідають положення статті 333 Кодексу.

Вказуючи на неконституційність положень пункту 3 частини шостої статті 12, пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу, суб'єкт права на конституційну скаргу обмежився цитуванням окремих статей Кодексу, Конституції України, законів України „Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування“, „Про пенсійне забезпечення“, „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсій“, „Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини“, Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, а також рішень Конституційного Суду України, Європейського суду з прав людини. Однак цитування без аргументації невідповідності Конституції України оспорюваних положень закону не є обґрунтуванням

тверджень щодо їх неконституційності (ухвали Великої палати Конституційного Суду України від 24 травня 2018 року № 23-у/2018, від 24 травня 2018 року № 24-у/2018, від 31 травня 2018 року № 27-у/2018, від 7 червня 2018 року № 34-у/2018).

На підтвердження невідповідності Конституції України оспорюваних положень Кодексу суб'єкт права на конституційну скаргу аналізує судові рішення у своїй справі, посилається на неоднакову судову практику, висловлює незгоду з результатами застосування оспорюваних положень Кодексу Верховним Судом, а також зазначає, що Верховний Суд в ухвалі від 23 липня 2018 року „підмінив підстави касаційної скарги, а саме виняткове значення, зі статті 310 на статтю 311 КАС України“. Таким чином, автор клопотання фактично не погоджується з рішенням Верховного Суду, однак така незгода не може вважатися обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності (ухвали Другого сенату Конституційного Суду України від 6 червня 2018 року № 17-у(II)/2018, від 6 червня 2018 року № 18-у(II)/2018).

Відповідно до статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону, та якщо: вичерпано всі національні засоби юридичного захисту (за наявності ухваленого в порядку апеляційного перегляду судового рішення, яке набрало законної сили, а в разі передбаченої законом можливості касаційного оскарження – судового рішення, винесеного в порядку касаційного перегляду); з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (частина перша).

На думку автора клопотання, остаточним судовим рішенням, у якому застосовані оспорювані положення Кодексу, є ухвала Верховного Суду від 23 липня 2018 року.

Згідно зі статтею 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, якщо суб’єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв’язку з тим, що не мав повного тексту судового рішення, він має право висловити у конституційній скарзі клопотання про поновлення пропущеного строку (частина третя).

У конституційній скарзі Гуріненко М.О. зазначає, що пропустив строк подання конституційної скарги, оскільки „перебував на лікуванні за межами проживання“, на підтвердження чого до конституційної скарги додає копію зворотного талону до путівки про перебування його на лікуванні з 21 липня по 7 серпня 2018 року. Також автор клопотання стверджує, що про наявність ухвали Верховного Суду від 23 липня 2018 року випадково дізнався лише 23 грудня 2018 року, виявивши у себе раніше отриманий конверт із копією вказаної ухвали. Разом з тим Гуріненко М.О. не зазначив, коли саме він одержав повний текст ухвали Верховного Суду від 23 липня 2018 року, та не надав доказів, які підтверджували б час отримання повного тексту цього судового рішення.

Враховуючи час, який минув з дня набрання чинності остаточним судовим рішенням у справі Гуріненка М.О. до дня подання ним конституційної скарги, а також наведені причини пропуску цього строку, клопотання про поновлення пропущеного строку подання конституційної скарги на підставі частини третьої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ є необґрунтованим.

Таким чином, суб’єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пунктів 5, 6 частини другої статті 55, пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гуріненка Миколи Оксентійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статей 328, 333 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**